

การสร้างแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา

วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

Creating an Anxiety Test of Learning English of Dusit Thani College Pattaya Students

◆ อนรรักษ์ ทองขาว

หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

นิสิตหลักสูตรปริญญาเอก สาขาวิชาการวิจัยและสถิติทางวิทยาการปัญญา

วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

Anurak Tongkaw

Department Head, General Education, Faculty of Hospitality Industry,

Dusit Thani College Pattaya,

Ph.D. Student, (Research Methodology and Statistics of Cognitive Science),

College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University

E-mail: anurak.to@dtc.ac.th

◆ ปิยะทิพย์ ประดุงพรหม

ดร. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

Piyathip Pradujprom

Ph.D., College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University

E-mail: piyati10@hotmail.com

◆ พีร วงศ์อุปราช

ดร. วิทยาลัยวิทยาการวิจัยและวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา

Peera Wongupparaj

Ph.D., College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University

E-mail: peerawong02@gmail.com

Received: May 8, 2019; Revised: May 23, 2019; Accepted: May 27, 2019

Abstract

This research aimed to create the assessment of English learning anxiety of students at Dusit Thani College, Pattaya and check the properties of the measurement form. The development of measurements, used forward translation and backward translation from the prototype. This research has validity reliability and discrimination checking, for validity

checking contains content validity and construct validity for construct validity using the second order confirmatory analysis from 240 samples by using multiple random sampling.

The result showed the assessment of English learning anxiety of students at Dusit Thani College, Pattaya consist of anxiety in listening, speaking, reading and writing skills in English language, each aspect of skills is measured by cognitive, somatic and behavioral. This measure had good content validity and good construct validity. This measure has good reliability and good discrimination, with the Cronbach's alpha coefficient of .97 and corrected item-Total correlation of .31-.79. The assessing showed the focus must be on speaking and reading skills first, followed by listening and writing skills respectively. In each skills focus must be on somatic first, followed by behavioral and cognitive respectively.

Keyword: Anxiety, Students, English Language Learning

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา และตรวจสอบคุณสมบัติของแบบวัด การพัฒนาแบบวัดนี้ใช้หลักการแปลไปและแปลกลับจากแบบวัดต้นแบบ จากนั้นตรวจสอบความตรง ความเที่ยง และอำนาจจำแนกของแบบวัดโดยการตรวจสอบความตรง มีการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้าง โดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง จากตัวอย่างทั้งหมด 240 ตัวอย่าง ที่ได้จากการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ประกอบด้วยความวิตกกังวลในทักษะ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยในแต่ละทักษะวัดความวิตกกังวลจาก ความวิตกกังวลที่แสดงออกอย่างชัดเจน (Cognitive) ความวิตกกังวลที่ร่างกายแสดงออกมา (Somatic) และพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงการเรียนภาษาอังกฤษ (Behavioral) แบบวัดนี้มีความเที่ยง ความตรงเชิงเนื้อหา และความตรงเชิงโครงสร้างที่ดี รวมทั้งแบบวัดนี้มีความเที่ยงและอำนาจจำแนกที่ดี โดยมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา .97 และค่าอำนาจจำแนก .31-.79 ในการประเมินความวิตกกังวลควรให้ความสำคัญกับทักษะการพูดและทักษะการอ่าน เป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ทักษะการฟังและการเขียน ตามลำดับและในแต่ละทักษะควรให้ความสำคัญกับ Somatic เป็นอันดับแรกรองลงมาคือ Behavioral และ Cognitive ตามลำดับ

คำสำคัญ : ความวิตกกังวล นักศึกษา การเรียนภาษาอังกฤษ

บทนำ

ในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่สำคัญมาก เนื่องจากใช้กันอย่างแพร่หลายไปทั่วทุกมุมโลกและใช้ในทุก ๆ สาขาวิชา เช่น ธุรกิจ อุตสาหกรรม จิตวิทยา วิทยาศาสตร์ เป็นต้น การดำเนินกิจการขององค์กรต่าง ๆ ให้บรรลุเป้าหมายได้นั้นจำเป็นต้องอาศัยการสื่อสารที่ดีและถูกต้อง โดยเฉพาะองค์กรที่มีขนาดใหญ่ ในการสื่อสารจำเป็นต้องสื่อสารให้เข้าใจตรงกันนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญมากสำหรับการดำเนินงานต่าง ๆ แต่ในภาษาที่ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นของตนเองนั้นเป็นเรื่องที่ไม่ง่ายที่จะทำให้ความเข้าใจและนำไปใช้ได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ เมื่อพิจารณาถึงบริบทในประเทศไทย ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาที่ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่น จึงไม่เป็นเรื่องง่ายที่จะทำให้คนไทยนั้นมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม จากความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เห็นได้อย่างชัดเจน ที่ใช้ในการติดต่อธุรกิจกับต่างประเทศหรือใช้ในการพัฒนาความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ล้วนแล้วแต่ต้องใช้ภาษาที่เป็นภาษาสากลคือ ภาษาอังกฤษ ในปัจจุบันในหลายองค์กร เวลาคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงานต้องมีการสอบภาษาอังกฤษ หรือพิจารณาผลการสอบภาษาอังกฤษของสถาบันที่เป็นที่ยอมรับขององค์กรนั้น ๆ

จากเหตุผลทั้งหมดดังกล่าวสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ในประเทศไทยจึงต้องมีภาษาอังกฤษอยู่ในหลักสูตรเพื่อพัฒนา นักเรียน นักศึกษา ให้พร้อมต่อความต้องการของตลาดแรงงานที่ต้องการผู้ที่มีทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ และวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาตรี เพื่อสร้างบุคลากรให้กับภาคอุตสาหกรรมบริการที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศแห่งการท่องเที่ยว ดังนั้น อุตสาหกรรมบริการจึงเป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญโดยรายได้ส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ด้วยเหตุผลดังกล่าววิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา จึงต้องมีวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาหลักที่อยู่ในทุก ๆ หลักสูตร เช่น วิชาภาษาอังกฤษ 1 วิชาภาษาอังกฤษ 2 วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ เป็นต้น แต่การที่จะทำให้นักศึกษานั้นมีผลการเรียนภาษาอังกฤษที่ดี หรือมีทักษะทางภาษาที่ดีนั้นต้องพิจารณาหลาย ๆ ปัจจัยโดยนักศึกษานั้นเป็นคนไทยและภาษาอังกฤษนั้นไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นของนักศึกษา จึงเป็นไปได้ว่านักศึกษาจะมีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะนักศึกษาที่ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ

เมื่อพิจารณาถึงความวิตกกังวลของการเรียนภาษาอังกฤษซึ่ง ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่นของคนไทยแต่มีความสำคัญมากจึงถือว่าภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษาที่สองของคนไทยนั้น ซึ่งมีหลากหลายงานวิจัยที่พบว่าความวิตกกังวลในการเรียนภาษาที่สองมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้ามกับผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาที่สอง (Horwitz, 2001; MacIntyre, 1999) ซึ่งเมื่อนักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษมากก็จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้นไม่ดีขึ้นไปด้วย โดยตั้งแต่ ปี ค.ศ. 1999 เป็นต้นมานักวิจัยเริ่มตระหนักถึงความวิตกกังวลทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (Chang et al., 2017) ซึ่งในปัจจุบันการวัดความวิตกกังวลมีมากมายหลายรูปแบบ และนำมาใช้กับการพิจารณาการจัดการเรียนการสอน หรือการทำงานที่ต้องใช้ภาษา (Chang, 2010; Choi, 2013; Yamashita, 2013)

Cheng (2004) ได้ศึกษาการพัฒนาการวัดความวิตกกังวลเกี่ยวกับภาษาที่สองโดยพัฒนาจากฐานทฤษฎีของ Lang's (1971) และพบว่า ความวิตกกังวลในภาษาที่สองมี 3 องค์ประกอบดังนี้ 1. Cognitive คือ ความวิตกกังวลที่แสดงออกอย่างชัดเจน 2. Somatic คือ อาการที่ร่างกายที่แสดงออกมา เช่น อัตราการเต้นของหัวใจ เหงื่อออก ความตึงเครียดจนกล้ามเนื้อยึด เป็นต้น 3. Behavioral คือ พฤติกรรมการหลีกเลี่ยง โดยในปี ค.ศ. 2017 Cheng ได้นำทฤษฎีดังกล่าวมาพัฒนาเป็นแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา และในการศึกษานี้คณะผู้วิจัยสนใจพัฒนาแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและเหมาะสมกับอุตสาหกรรมบริการในประเทศไทย ซึ่งผลการวิจัยจะได้มาซึ่งแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา และเป็นแบบวัดความวิตกกังวล ฉบับแรก และมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการช่วยจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ การพิจารณาการสอบเข้า และการออกฝึกงานของนักศึกษา ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากต่อตลาดแรงงานในอุตสาหกรรมบริการที่ต้องการบุคลากรที่มีทักษะทางภาษาอังกฤษที่ดี และในอนาคตประเทศไทยต้องการบุคลากรที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่ดีเพื่อรองรับโครงการต่าง ๆ ของประเทศ เช่น ASEAN Economic Community (AEC), Thailand 4.0, เขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC : Eastern Economic Corridor) ที่ต้องการพัฒนาประเทศด้านเศรษฐกิจ และด้านอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา
2. เพื่อตรวจสอบความเที่ยง ความตรงเชิงเนื้อหาและความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา มีความตรงเชิงเนื้อหาที่ดี
2. แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา มีความเที่ยงที่ดี
3. แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา มีความตรงเชิงโครงสร้างที่ดี

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

Cheng (2004) ได้ศึกษาการพัฒนาการวัดความวิตกกังวลเกี่ยวกับภาษาที่สองโดยพัฒนาจากฐานทฤษฎีของ Lang's (1971) และพบว่า ความวิตกกังวลในภาษาที่สองมี 3 องค์ประกอบดังนี้ 1. Cognitive คือ ความวิตกกังวลที่แสดงออกอย่างชัดเจน 2. Somatic คือ อาการที่ร่างกายที่แสดงออกมา อัตราการเต้นของหัวใจ เหงื่อออก ความตึงเครียดจนกล้ามเนื้อยึด 3. Behavioral คือ พฤติกรรมการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งในการวิจัยนี้เป็นการพัฒนาแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษตามแนวคิดของ Cheng ปี ค.ศ. 2004 ให้อยู่ในรูปแบบภาษาไทย โดยมีการตรวจสอบความเที่ยง ความตรงเชิงเนื้อหา และความตรงเชิงโครงสร้าง โดยในการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง โดยประกอบไปด้วยตัวแปรแฝง 5 ตัวแปร ได้แก่ ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งตัวแปรแฝงนี้ประกอบไปด้วยตัวแปรแฝง 4 ตัวแปร ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการเขียน ซึ่งในแต่ละทักษะประกอบไปด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ดังนี้ Cognitive, Somatic และ Behavioral

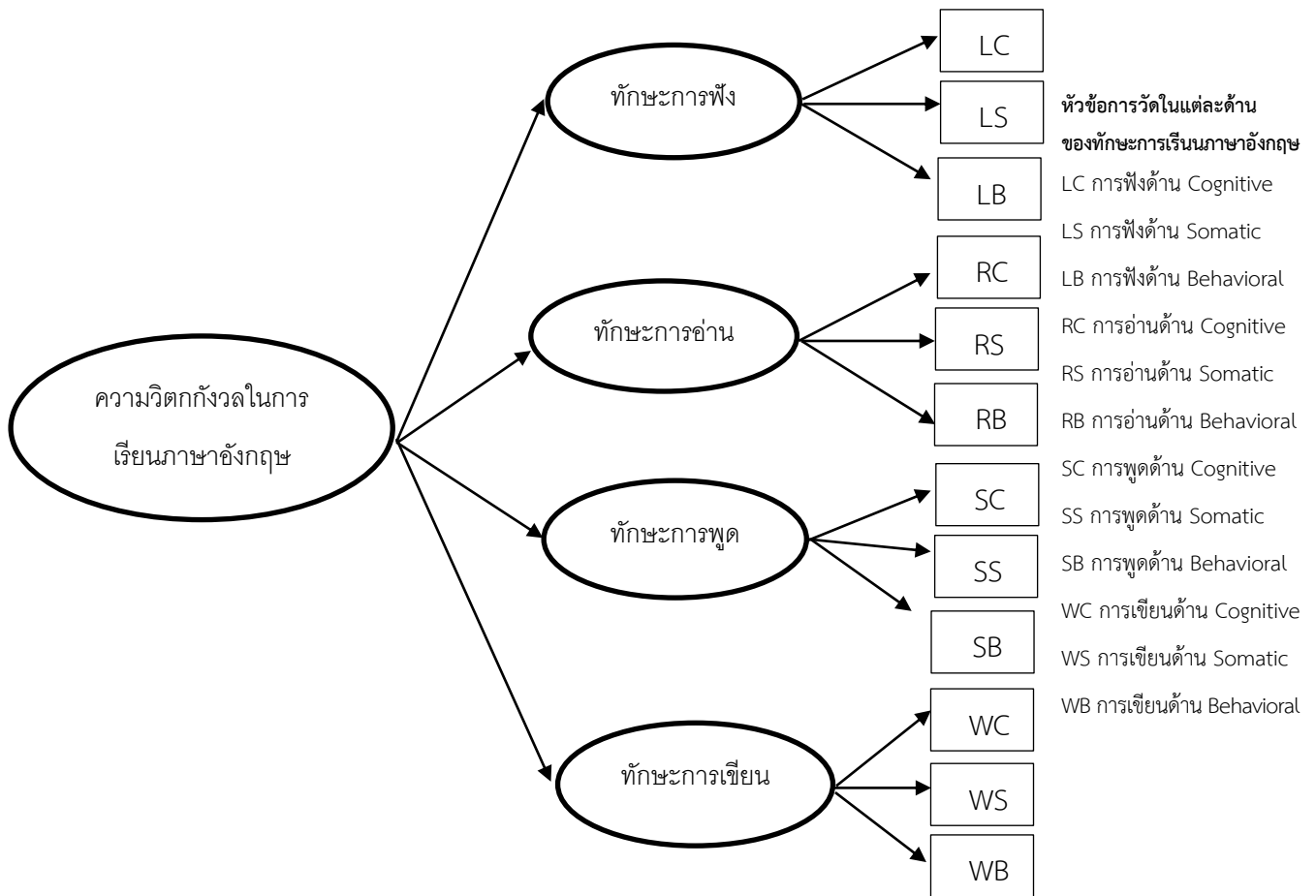
ขอบเขตด้านประชากร พื้นที่ และเวลา

ประชากรในการศึกษานักศึกษา คณะอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา โดยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาในช่วงเทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2561 เวลาที่ใช้เก็บข้อมูลคือ 9.00 - 17.30 น.

กรอบแนวคิดในการวิจัย

เนื่องจากว่านักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษมาก จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษานั้นไม่ดีตามไปด้วย ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความวิตกกังวลทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน (Chang, 2017) โดย Cheng (2004) ได้ศึกษาพบว่า ความวิตกกังวลในภาษาที่สองมี 3 องค์ประกอบดังนี้ 1. Cognitive คือ ความวิตกกังวลที่แสดงออกอย่างชัดเจน 2. Somatic คือ อาการที่ร่างกายที่แสดงออกมา อัตราการเต้นของหัวใจ เหงื่อออก ความตึงเครียดจนกล้ามเนื้อยึด 3. Behavioral คือ พฤติกรรมการหลีกเลี่ยง หรือพยายามหลีกเลี่ยงการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบวัดความวิตกกังวลดังกล่าวมีความเที่ยงและความตรงที่ดี และผู้วิจัยเห็นว่าลักษณะของข้อคำถามตรงกับนิยามขององค์ประกอบความวิตกกังวลในแต่ละองค์ประกอบรวมทั้งอ่านเข้าใจง่าย ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับนักศึกษาไทยได้ดี

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวความคิดว่าจะนำแบบวัดความวิตกกังวลของ Chang ในปี ค.ศ. 2017 มาพัฒนาปรับให้เหมาะกับนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ซึ่งเป็นนักศึกษาชาวไทยอยู่ในช่วงผู้ใหญ่ตอนต้น 18 - 25 ปี โดยปรับให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยและอุตสาหกรรมบริการที่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการประกอบธุรกิจและการดำเนินการต่าง ๆ โดย ผู้วิจัยสนใจนำแบบวัดที่ได้นี้ไปใช้กับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาในวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ได้ประสิทธิผลที่ดี

(Chang, 2017; Chang, 2004; Lang's, 1971)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการพัฒนาแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) ซึ่งใช้ในการพัฒนาและตรวจสอบคุณสมบัติทางการวัดของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. พัฒนาแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยปรับจากของ Chang ที่เสนอแบบในปี ค.ศ. 2017

โดยขั้นตอนแรกดำเนินการแปลเป็นภาษาไทย หรือ Forward Translation โดยมีผู้เชี่ยวชาญพิจารณา 2 ท่าน ที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษาและจิตวิทยาเกี่ยวกับความวิตกกังวล จากนั้นมีการประชุมเพื่อแก้ไขปรับปรุง จะได้แบบวัดความวิตกกังวล FT12

ขั้นตอนที่ 2 แปลภาษาไทยของแบบวัด FT12 ให้เป็นภาษาอังกฤษ หรือ Backward Translation และให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญทางภาษาและจิตวิทยาเกี่ยวกับความวิตกกังวล จากนั้นมีการประชุมเพื่อแก้ไขปรับปรุง จะได้ BT12

ขั้นตอนที่ 3 จัดการประชุมผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่าน จากขั้นตอนที่ 1 และ 2 เพื่อปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้องกับต้นฉบับ จะได้แบบวัดความวิตกกังวล ฉบับ FB12

ขั้นตอนที่ 4 พัฒนาแบบวัด FB12 ให้เหมาะสมกับนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี โดยพิจารณาถึงวัฒนธรรมไทย ช่วงอายุ และลักษณะของอุตสาหกรรมบริการ จึงได้แบบวัดความวิตกกังวล ฉบับ EA1

ขั้นตอนที่ 5 นำแบบวัดความวิตกกังวลฉบับ EA1 ให้ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การวัดและประเมินผล จิตวิทยา และการวิจัยทางวิทยาการปัญญา จำนวน 3 ท่านในการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา Content Validity และเมื่อปรับปรุงแก้ไขตามผู้เชี่ยวชาญแล้ว จะได้แบบวัดความวิตกกังวลฉบับ EA2 และพิจารณาค่า I-CVI และ S-CVI โดย ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาหาค่า I -CVI ควรมีค่า .5 ขึ้นไป และ ค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาทั้งฉบับ (Content Validity Index for the Scale; S-CVI) ควรมีค่าตั้งแต่ .8 ขึ้นไป แสดงว่าข้อคำถามทั้งฉบับมีความตรงเชิงเนื้อหา (Polit & Beck, 2006)

ขั้นตอนที่ 6 นำแบบวัดความวิตกกังวลฉบับ EA2 ไปทดลองใช้วัดความวิตกกังวลกับนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พหุวิทยา จำนวน 10 คนและตรวจสอบความเหมาะสม และปรับแก้ให้เหมาะสมจนได้แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์

2. ตรวจสอบความเที่ยงและอำนาจจำแนกของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ

นำแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ฉบับสมบูรณ์ ที่ได้จากขั้นตอนที่ 1 ทดลองใช้กับนักศึกษาจำนวน 30 คน และพิจารณาค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์คอรีนบาคแอลฟา (Cronbach's - α) ควรมีค่า .70 ขึ้นไป และค่าอำนาจจำแนก (Corrected item - total Correlation) ควรมีค่า 0.3 ขึ้นไป

3. วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง

เก็บข้อมูลจากนักศึกษาจำนวน 240 คน โดยจะต้องไม่ใช่คนที่เคยทำแบบวัดความวิตกกังวล 40 คนก่อนหน้านี้ โดยตัวอย่างจำนวน 240 คนได้จาก 20 เท่าของตัวแปรสังเกตได้เพื่อประสิทธิภาพของการวิเคราะห์สมการโครงสร้างซึ่งตัวแปรสังเกตได้มี 12 ตัวแปรมาจากความวิตกกังวลในมิติของ Cognitive, Somatic, Behavioral ของทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ($3 \times 4 = 12$) (Schumacker & Lomax, 2016) โดยวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองโดยใช้โปรแกรม LISREL 9.30

โดยในการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา นักศึกษาจะได้รับใบชี้แจงโครงการวิจัยและได้รับใบยินยอมในการเข้าร่วมโครงการวิจัย ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลกับนักศึกษาที่ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยเท่านั้น โดยถ้า นักศึกษาไม่พึงประสงค์จะให้ข้อมูล แม้ได้ยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยแล้วนักศึกษาสามารถออกจากโครงการวิจัยได้ทันที ซึ่งสามารถแจ้งแก่ผู้วิจัยได้โดยตรง

การดำเนินการเก็บข้อมูล

สำหรับการสุ่มตัวอย่างเพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากร โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Random Sampling) ขั้นตอนแรกสุ่มอาทิตย์ที่จะไปเก็บข้อมูลในเทอม 2 ปีการศึกษา 2561 ด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่ายโดยใช้โปรแกรม R มา 6 สัปดาห์ จาก 18 สัปดาห์ แต่ละสัปดาห์จะเก็บข้อมูล

1 ครั้งตามห้องต่าง ๆ โดยสุ่มอย่างง่าย มา 3 ห้องในแต่ละสัปดาห์ ในการเก็บข้อมูลใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยคณะผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเองเพื่อป้องกันการทำซ้ำและชี้แจงข้อสัปดาห์ต่าง ๆ

การตรวจสอบข้อมูลก่อนการวิเคราะห์และการตรวจสอบผลการวิเคราะห์

ก่อนการวิเคราะห์จะมีการตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องของข้อมูลที่ได้มาก่อนและถ้าพบว่ามีข้อมูลสูญหาย จะทำการประมาณค่าข้อมูลสูญหายด้วยวิธี Maximum Likelihood เนื่องจากเป็นวิธีที่ทำให้ข้อมูลมีจำนวนเท่าเดิมจากนั้นทำการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ของตัวแปรทั้งหมดในโมเดลสมการโครงสร้างเพื่อให้ได้เมทริกซ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ด้วยวิธี Matrix Pearson Correlation โดยในการวิเคราะห์ใช้หลักการแบบสองขั้นตอน (Two step approach to modeling) คือ ตรวจสอบโมเดลการวัดเบื้องต้นก่อนแล้วมาตรวจสอบสมการโครงสร้าง สำหรับการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (Schumacher, R. E. & Lomax, R. G., 2016) และสำหรับการตรวจสอบความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ สำหรับการวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ค่าสถิติทดสอบไคสแควร์ (χ^2) ของโมเดลที่ศึกษาไม่ควรมีนัยสำคัญทางสถิติ และค่าไคสแควร์หารด้วยองศาความเป็นอิสระ (χ^2/df) ควรมีค่าน้อยกว่า 2 ค่าดัชนี Goodness of Fit Index (GFI) ,Comparative Fit Index (CFI), Normed Fit Index (NFI) และ Non-Normed Fit Index (NNFI) ควรมีค่าเข้าใกล้ 1 หรือ มากกว่า .95 ค่าดัชนี Standardized RMR (SRMR) ค่าดัชนี Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) ควรมีค่าเข้าใกล้ 0 หรือน้อยกว่า .05 และค่าสัมบูรณ์ของ t-value มากกว่า 1.96 เมื่อกำหนดระดับนัยสำคัญ 0.05 ค่า Smallest Standardized Residual ไม่ควรมีค่าน้อยกว่า -2 และค่า Largest Standardized Residual ไม่ควรเกิน 2 (Schumacher & Lomax, 2016 ; Suksawang, 2018)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยแบ่งเป็น 2 ส่วนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 แสดงในส่วนที่ 1 คือ ผลการสร้างแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียน และวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แสดงในส่วนที่ 2 คือผลการตรวจสอบคุณสมบัติของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

ผลการวิจัยส่วนที่ 1 แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ที่สร้างขึ้นมีข้อคำถามความคิดเห็น การประเมินเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยแบบประเมินแบ่งเป็นสองส่วน ส่วนที่ 1 คือ คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี สาขาวิชา ส่วนที่ 2 คือ องค์ประกอบความวิตกกังวลในแต่ละทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดจำนวนข้อดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนข้อคำถามจำแนกตามทักษะและองค์ประกอบความวิตกกังวล

องค์ประกอบความวิตกกังวล	การฟัง	การพูด	การอ่าน	การเขียน
องค์ประกอบความวิตกกังวลด้าน Cognitive	4 ข้อ	4 ข้อ	4 ข้อ	4 ข้อ
องค์ประกอบความวิตกกังวลด้าน Somatic	6 ข้อ	6 ข้อ	6 ข้อ	3 ข้อ
องค์ประกอบความวิตกกังวลด้าน Behavioral	5 ข้อ	5 ข้อ	5 ข้อ	5 ข้อ

ตัวอย่างข้อคำถาม

ทักษะการฟัง ด้าน Cognitive “เมื่อฉันฟังภาษาอังกฤษฉันมักจะกังวลว่าจะเข้าใจบางอย่างผิดไป”

ทักษะการพูด ด้าน Somatic “เวลาที่ฉันพูดภาษาอังกฤษกับเพื่อนที่ฉันสนิทฉันมีอาการตัวสั่นอยู่ดี”

ทักษะการอ่าน ด้าน Somatic “เมื่ออาจารย์ให้ฉันอ่านภาษาอังกฤษออกเสียง ฉันมักจะมีเหงื่อออก”

ทักษะการเขียน ด้าน Behavioral “ฉันมักจะไม่เข้าร่วมงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับวิชาภาษาอังกฤษที่จำเป็นจะต้องเขียนภาษาอังกฤษ”

องค์ประกอบความวิตกกังวล	ทักษะการฟัง	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่แน่ใจ (3)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)
Cognitive	LC1) เมื่อฉันฟังภาษาอังกฤษฉันมักจะกังวลว่าจะพลาดข้อมูลบางอย่างไป					
	LC2) เมื่อฉันฟังภาษาอังกฤษฉันมักจะกังวลว่าจะเข้าใจบางอย่างผิดพลาดไป					
	LC3) เมื่อฉันฟังภาษาอังกฤษ ฉันมักจะกังวลว่าฉันจะมีความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษที่แย่กว่าคนอื่น ๆ					
	LC4) เวลาฉันฟังเสียงภาษาอังกฤษจาก CD หรือ VDO ที่อาจารย์เปิดให้ฟัง ฉันมักจะกังวลว่าฉันจะเข้าใจผิด ไม่เหมือนเพื่อน ๆ ที่เข้าใจถูก					
	ค่าน้ำหนัก = 0.46	คะแนนเฉลี่ย = ค่าน้ำหนัก x คะแนนเฉลี่ย =				

องค์ประกอบความวิตกกังวล	ทักษะการฟัง	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (1)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่แน่ใจ (3)	เห็นด้วย (4)	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (5)
Somatic	LS1) เมื่อฉันฟังภาษาอังกฤษที่อาจารย์พูดฉันมักจะรู้สึกหัวใจเต้นแรงกว่าปกติ					
	LS2) เมื่อฉันฟังภาษาอังกฤษที่อาจารย์พูดฉันมักจะกระวนกระวายจนมี อาการตัวสั่น					
	LS3) เวลาที่ฉันฟังภาษาอังกฤษฉันมักจะมีอาการตื่นเต้นจนเหงื่อออก					
	LS4) เมื่ออาจารย์ถามฉันเป็นภาษาอังกฤษฉันรู้สึกหัวใจเต้นแรงผิดกว่าปกติ					
	LS5) เมื่ออาจารย์ถามฉันเป็นภาษาอังกฤษฉันมีอาการตัวสั่น					
	ค่าน้ำหนัก = 0.84	คะแนนเฉลี่ย = ค่าน้ำหนัก x คะแนนเฉลี่ย =				

องค์ประกอบ ความวิตกกังวล	ทักษะการฟัง	ระดับความคิดเห็น				
		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (1)	ไม่เห็น ด้วย (2)	ไม่ แน่ใจ (3)	เห็น ด้วย (4)	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (5)
Behavioral	LB1) เวลาที่ฉันฟังภาษาอังกฤษที่อาจารย์พูด หรือ คลิปเสียงที่อาจารย์ เปิด ให้ฟัง ฉันมักจะไม่วายามที่จะทำความเข้าใจ					
	LB2) ฉันจะรีบทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวกับการฟังภาษาอังกฤษเพียงเพื่อให้ แบบฝึกหัดนั้นเสร็จ ๆ ไป					
	LB3) เมื่ออยู่ในชั้นเรียนฉันจะพยายามที่จะหลีกเลี่ยงการฟังภาษาอังกฤษ					
	LB4) ฉันมักจะไม่วายร่วมงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชา ภาษาอังกฤษ ที่ฉันจำเป็นต้องฟังภาษาอังกฤษ					
	LB5) ทุกครั้งที่ทราบว่าจะต้องใช้การฟังภาษาอังกฤษฉันมักจะเข้าเรียน ช้า ๆ และจะออกจากชั้นเรียนก่อนเพื่อน ๆ เสมอ					
ค่าน้ำหนัก = 0.73		คะแนนเฉลี่ย =			ค่าน้ำหนัก x คะแนนเฉลี่ย =	

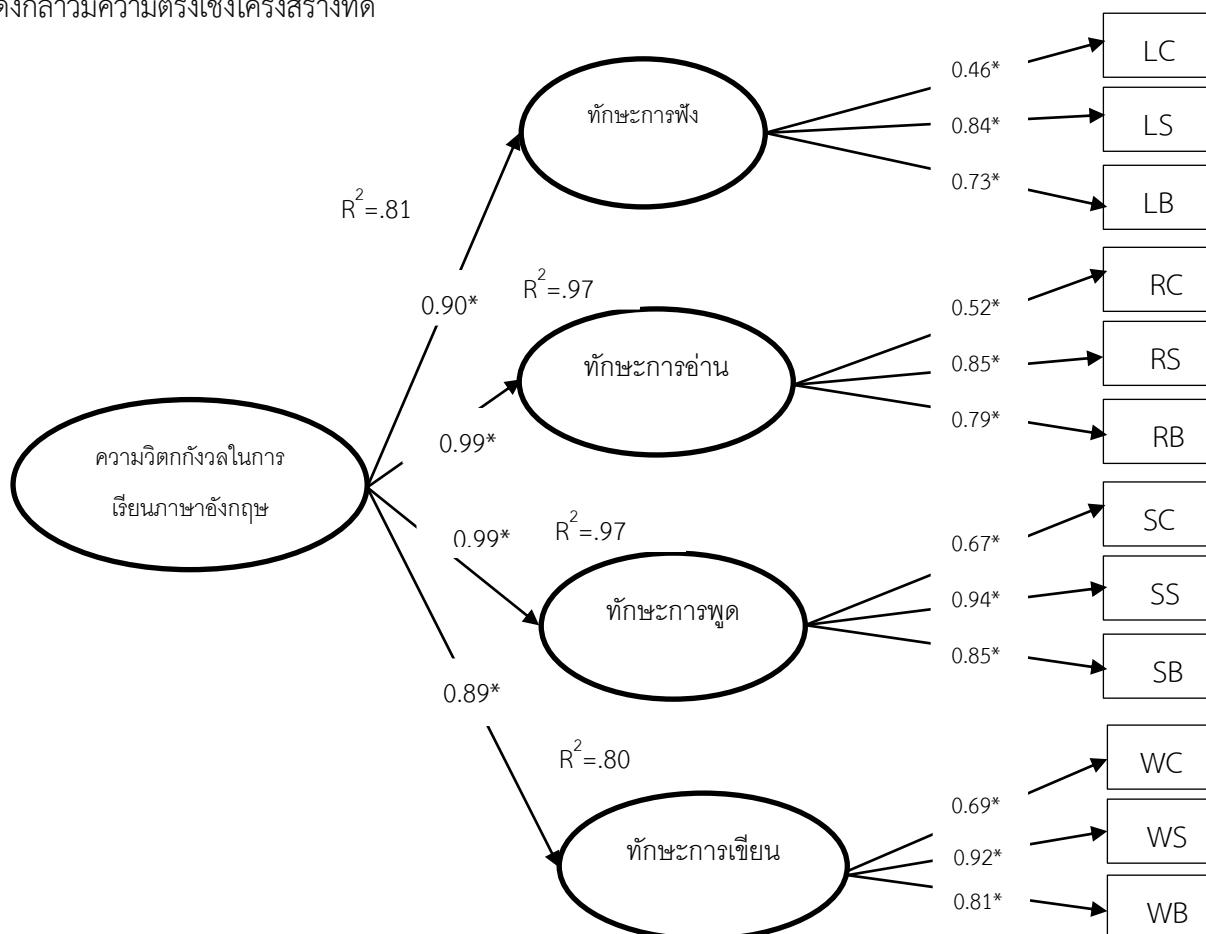
ภาพที่ 2 ตัวอย่างแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยส่วนที่ 2 ผลการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เมื่อพิจารณาข้อคำถามรายข้อแล้วพบว่า ทุกข้อมีค่า I-CVI มากกว่า .67 และเมื่อประเมินทั้งฉบับพบว่า มีค่า S-CVI ที่มากกว่า .85 แสดงให้เห็นว่าเรื่องความตรงของเนื้อหาอยู่ในระดับที่ดีมาก ๆ และเมื่อตรวจสอบความเที่ยงของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .97 โดยทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามลำดับดังนี้ .96, .97, .97 และ .96 รวมทั้งได้ค่าอำนาจจำแนกของทั้งฉบับ (Corrected Item-Total Correlation) ได้ค่าอยู่ระหว่าง .31-.79 จากผลการวิจัยแสดงได้ว่า แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา มีความเที่ยงและมีอำนาจจำแนกที่ดี นั่นหมายความว่าแบบวัดฉบับนี้มีความสามารถในการจำแนกนักศึกษาที่มีความวิตกกังวล และไม่มี ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษได้ดี

ผลจากการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ผลการวิเคราะห์จากภาพที่ 2 และตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า ดัชนีความสอดคล้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดทุกประการ ดังนี้ ค่า Relative chi-square น้อยกว่า 2 ค่า p-value มากกว่า .05 ค่า GFI, AGFI, CFI, NFI, NNFI มีค่าเข้าใกล้ 1 มาก ๆ และค่า RMSE, SRMR มีค่าน้อยใกล้เคียง 0 มาก ๆ และค่า Smallest Standardized Residual ไม่น้อยกว่า -2 และค่า Largest Standardized Residual ไม่เกิน 2 จึงได้ว่า ความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ประกอบด้วย ความวิตกกังวลด้านทักษะการฟัง ความวิตกกังวลด้านทักษะการอ่าน ความวิตกกังวลด้านทักษะการพูด และ ความวิตกกังวลด้านทักษะการเขียน โดยที่องค์ประกอบความวิตกกังวลด้านทักษะการฟังวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ LC, LS และ LB, องค์ประกอบความวิตกกังวลด้านทักษะการอ่านวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ RC, RS และ RB องค์ประกอบความวิตกกังวลด้านทักษะการพูดวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ SC, SS และ SB

และองค์ประกอบความวิตกกังวลด้านทักษะการเขียนวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ WC, WS และ WB โดยที่ค่าน้ำหนักของตัวแปรมีค่าไม่เท่ากับ 0 เนื่องจากค่า b ของทุกตัวแปรให้ค่า p-value จากค่าสถิติทดสอบที่น้อยกว่า .05 ซึ่งแสดงในตารางที่ 2

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานของค่าน้ำหนักและค่า R^2 ของตัวแปรแฝงทั้ง 3 ตัวแปร ปรากฏว่า ทักษะการอ่านและทักษะการพูดมีความสำคัญมากที่สุดรองลงมาคือ ทักษะการฟังและทักษะการเขียนตามลำดับ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานและค่า r^2 ของตัวแปรสังเกตได้ของแต่ละองค์ประกอบสามารถเรียงลำดับความสำคัญของตัวแปรสังเกตได้ ในแต่ละองค์ประกอบดังนี้ ทักษะการอ่านวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้สามตัว โดยที่ RS มีความสำคัญมากที่สุดและรองลงมาคือ RB และ RC ทักษะการพูดวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้สามตัว โดยที่ SS มีความสำคัญมากที่สุดและรองลงมาคือ SB และ SC ทักษะการฟังวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้สามตัว โดยที่ LS มีความสำคัญมากที่สุดและรองลงมาคือ LB และ LC และ ทักษะการเขียนวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้สามตัว โดยที่ WS มีความสำคัญมากที่สุดและรองลงมาคือ WB และ WC จากผลจากการตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้างโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา จะได้ว่าแบบวัดดังกล่าวมีความตรงเชิงโครงสร้างที่ดี

Chi-square(χ^2)= 42.35, df=31, p-value=.08, Relative Chi-square (χ^2/df)=1.36, GFI=.97, AGFI=.93, CFI=.99, NFI=.983, NNFI=.990, SRMR=.02, RMSE=.04, Smallest Standardized Residual=-1.53, Largest Standardized Residual=1.13 *p-value < .05

ภาพที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์คะแนนมาตรฐานและผลการตรวจสอบการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่ 2 ของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองของความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา

ตัวแปรแฝง	ทักษะการฟัง		ทักษะการอ่าน		ทักษะการพูด		ทักษะการเขียน		r^2
ตัวแปรสังเกตได้	b_{1i}	S.E.	b_{2i}	S.E.	b_{3i}	S.E.	b_{4i}	S.E.	
LC	.55*	.07	-	-	-	-	-	-	.21
LS	1.0*	-	-	-	-	-	-	-	.71
LB	.76*	.06	-	-	-	-	-	-	.54
RC	-	-	.64*	.07	-	-	-	-	.23
RS	-	-	1.0*	-	-	-	-	-	.73
RB	-	-	.90*	.05	-	-	-	-	.61
SC	-	-	-	-	.72*	.05	-	-	.45
SS	-	-	-	-	1.0*	-	-	-	.89
SB	-	-	-	-	.90*	.04	-	-	.72
WC	-	-	-	-	-	-	.78*	.05	.47
WS	-	-	-	-	-	-	1.0*	-	.84
WB	-	-	-	-	-	-	.84*	.05	.65

ความวิตกกังวลในการเรียน

ตัวแปรแฝง	ภาษาอังกฤษ		
	b_i	S.E.	R^2
ทักษะการฟัง	.67*	.05	.81
ทักษะการอ่าน	.72*	.04	.97
ทักษะการพูด	.80*	.04	.97
ทักษะการเขียน	.77*	.05	.80

*p-value < .05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

แบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ประกอบด้วย การวัดความวิตกกังวลด้านทักษะการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียนภาษาอังกฤษ แบบวัดนี้มีค่าถามความคิดเห็นทั้งหมด 57 ข้อ แบ่งเป็นข้อคำถามที่ใช้วัดความวิตกกังวลด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน อย่างละ 15 ข้อ และทักษะการเขียน 12 ข้อ แบบวัดนี้มีความตรงเชิงเนื้อหาและมีความตรงเชิงโครงสร้างที่ดี รวมทั้งมีความเที่ยงและอำนาจจำแนกที่ดีด้วย โดยผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยทุกข้อจาก ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าแบบวัดนี้มีคุณภาพและเชื่อถือได้ ในการวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ต้องให้น้ำหนักแก่ความวิตกกังวลด้านทักษะการอ่านและทักษะการพูด เป็นสำคัญ รองลงมาคือ ทักษะการฟังและทักษะการเขียน รวมทั้งในแต่ละทักษะในการวัดความวิตกกังวลต้อง

ให้ความสำคัญในเรื่องของ Somatic เป็นสำคัญและรองลงมาคือ Behavioral และ Cognitive ตามลำดับจากผลการวิจัยนั้นสอดคล้องกับที่คณะผู้วิจัยได้พบเชิงประจักษ์ เนื่องจากหัวหน้าโครงการวิจัยเป็นอาจารย์ประจำวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา นักศึกษาส่วนใหญ่จะค่อนข้างมีความกังวลในการพูด และการอ่าน ภาษาอังกฤษมากกว่าด้านอื่น ๆ ได้อย่างเห็นได้ชัดเจน สังเกตได้จากการออกมานำเสนองานเป็นภาษาอังกฤษ การพูดกับลูกค้าในแผนกต้อนรับเป็นภาษาอังกฤษ การเสนอเมนูอาหารและเครื่องดื่มให้แก่ลูกค้าเป็นภาษาอังกฤษ การอ่านบทความภาษาอังกฤษและทำความเข้าใจ การอ่านเมนูอาหารและเครื่องดื่มภาษาอังกฤษ ซึ่งผลการวิจัยแสดงให้เห็นอีกประการว่าสิ่งที่ควรให้น้ำหนักมากที่สุดในการประเมินความวิตกกังวลคือ เรื่อง Somatic ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของคณะผู้วิจัยเป็นอย่างมาก

เนื่องจากเป็นสิ่งที่บ่งบอกได้ชัดเจนว่านักศึกษามีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษโดยบ่งบอกผ่านอาการต่าง ๆ ของร่างกายและนักศึกษาไม่สามารถที่จะปฏิเสธได้ว่าตนเองไม่มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษหากมีอาการ เช่น เหงื่อออก ใจสั่น ใจเต้นเร็วผิดปกติมาก ๆ กล้ามเนื้อยึดติดปกติ เป็นต้น และยังสอดคล้องกับ Kubzansky และคณะ ในปี ค.ศ. 1998 ที่กล่าวว่าร่างกายตอบสนองต่อความวิตกกังวลโดยเพิ่มอัตราการเต้นของหัวใจ อัตราการหายใจ และเมตาบอลิซึมของ ร่างกาย ความวิตกกังวลจะเพิ่มแรงขับในการหายใจ ทำให้ กล้ามเนื้อหายใจทำงานหนักและมีความต้องการออกซิเจน เพิ่มขึ้น หัวใจต้องทำงานหนักในการสูบฉีดโลหิต และในการใช้แบบวัดความวิตกกังวลนี้ผู้ประเมินควรสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนภาษาอังกฤษประกอบการพิจารณาด้วยเพื่อประสิทธิภาพในการประเมินผล

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ควรใช้แบบวัดนี้ในการประเมินความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษหรือประเมินพร้อมกับการสอบภาษาอังกฤษก่อนเข้าเรียน เพื่อคัดกรองนักศึกษาที่มีปัญหาในด้านการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับลักษณะของนักศึกษา โดยเฉพาะนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษสูงอาจจะต้องจัดทำโครงการจัดการเรียนภาษาอังกฤษแบบพิเศษ ซึ่งควรใช้แบบประเมินนี้วัดตั้งแต่สอบเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาเพื่อให้สามารถพัฒนานักศึกษาได้ตั้งแต่ตอนต้น เนื่องจากหากไม่ประเมินความวิตกกังวลและไม่ได้คัดกรองนักศึกษาให้ดี เมื่อถึงเวลานักศึกษาจำเป็นต้องเรียนในรายวิชาที่ใช้ภาษาอังกฤษขั้นสูง อาจส่งผลให้นักศึกษาไม่ผ่านวิชาดังกล่าวและอาจส่งผลให้นักศึกษาไม่สามารถจบการศึกษาภายในระยะเวลา 4 ปีได้และจะส่งผลเสียถึงการประเมินคุณภาพการศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา เนื่องจากว่าในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาของวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา นอกจากวิชาภาษาอังกฤษแล้วรายวิชาส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษประกอบการเรียนเสมอ ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ทางวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา จำเป็นต้องใช้แบบวัดนี้ในการคัดกรองนักศึกษาที่มีความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการวิจัยนี้ถือเป็นแบบวัดฉบับแรกที่เราสร้างขึ้น เพื่อคัดกรองนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา ที่มีความวิตกกังวลในการเรียน

ภาษาอังกฤษ การวิจัยครั้งนี้ผ่านการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากวิทยาลัยวิทยาการวิจัยและ
วิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา เอกสารเลขที่ 038/2561

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

ในการวิจัยครั้งต่อไปควรนำแบบวัดความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้จากการวิจัยนี้ไปเก็บ
ข้อมูลเป็นหลัก 1,000 คนขึ้นไป เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาทำเกณฑ์ปกติ (Norms) เพื่อแบ่งแยกระดับความวิตก
กังวล และสร้างแอปพลิเคชันการประเมินความวิตกกังวลในการเรียนภาษาอังกฤษในมือถือให้กับวิทยาลัย
ดุสิตธานี พัทยา ในอนาคตอันใกล้นี้ และสำหรับผู้สนใจแบบวัดนี้ฉบับเต็มสามารถติดต่อหัวหน้าโครงการวิจัย
ได้ที่ อาจารย์อนุรักษ์ ทองขาว หัวหน้าภาควิชาศึกษาทั่วไป คณะอุตสาหกรรมบริการ วิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา
E-mail: Anurak.to@dtc.ac.th

References

- Chang, A. C. S. (2010). Second-language listening anxiety before and after a 1-yr.
intervention in extensive listening compared with standard foreign language
instruction. *Perceptual and motor skills*, 110(2), 355 - 365.
- Chang, H. C., Fang, W. C., Yang, B. H., Luo, B. R., Chew, S. W., & Chen, N. S. (2017).
Examining the relationships between foreign language anxiety and attention during
conversation tasks. In *Innovations in Smart Learning* (pp. 1 - 11). Springer, Singapore.
- Cheng, Y. S., Horwitz, E. K., & Schallert, D. L. (1999). Language anxiety: Differentiating
writing and speaking components. *Language Learning*, 49, 417 - 446.
- Cheng, Y. S. (2004). A measure of second language writing anxiety: Scale development
and preliminary validation. *Journal of second language writing*, 13(4), 313 - 335.
- Cheng, Y. S. (2017). Development and preliminary validation of four brief measures of L2
language-skill-specific anxiety. *System*, 68, 15 - 25.
- Choi, Y. (2013). Teaching social studies for newcomer English language learners: Toward
culturally relevant pedagogy. *Multicultural Perspectives*, 15(1), 12 - 18.
- Elkhafaifi, H. (2005). Listening comprehension and anxiety in the Arabic language
classroom. *The Modern Language Journal*, 89, 206 - 220.
- Horwitz, E. K. (2001). Language anxiety and achievement. *Annual Review of Applied
Linguistics*, 21, 112 - 126.
- Kubzansky, L. D., Kawachi, I., Weiss, S. T., & Sparrow, D. (1998). Anxiety and coronary heart
disease: a synthesis of epidemiological, psychological, and experimental
evidence. *Annals of Behavioral Medicine*, 20(2), 47 - 58.

- MacIntyre, P. D. (1999). Language anxiety: A review of the research for language teachers. In D. J. Young (Ed.), *Affect in foreign language and second language learning: A practical guide to creating a low-anxiety classroom atmosphere* (pp. 24 - 45). Boston: McGraw-Hill College.
- Lang, P. J. (1971). The application of psychophysiological methods to the study of psychotherapy and behavior modification. *Handbook of psychotherapy and behavior change*, 75 - 125.
- Polit, D. F., & Beck, C. T. (2009). *Essentials of nursing research: Appraising evidence for nursing practice*. Lippincott Williams & Wilkins.
- Suksawang, P. (2014). The basics of structural equation modeling. *Princess of Naradhiwas University Journal*, 6(2), 136 - 145. (in thai).
- Schumacker, R. E., & Lomax, R. G. (2016). *A beginners guide to structural equation modeling*. New York: Routledge.
- Yamashita, J. (2013). Effects of extensive reading on reading attitudes in a foreign language. *Reading in a Foreign Language*, 25(2), 248 - 263.

Anurak Tongkaw, Master of Science Program in Statistics, Burapha University. Department Head, General Education, Faculty of Hospitality Industry, Dusit Thani Collage, Pattaya.

Piyathip Pradujprom ,Ph.D.(Education Science) University of Porto, Portugal, Lecturer of College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University.

Peera Wongupparaj ,Ph.D.(Phychology, Cognitive Neroscience) King's College London, UK, Lecturer of College of Research Methodology and Cognitive Science, Burapha University.